

kring 10.000. I 1994-95 hed det sig, at nu var der vist omkring 12.000 hårdt belastede narkomaner, og i dag hører vi fra flere og flere eksperter, at det tal, man lægger sig fast på officielt, er ca. 14.500 hårdt belastede narkomaner, så tallet er altså steget ganske alvorligt. Samtidig med, at vi bruger flere og flere penge og får flere og flere behandlingsmuligheder, er antallet altså steget, og så der er et eller andet galt. Vi må analysere og finde ud af: Bruger man pengene forkert, eller har man brugt pengene rigtigt? Og hvis man ikke havde gjort det, man har gjort, ville tallet så i virkeligheden have været meget højere? Vi ved det ikke, fordi vi mangler et samlet overblik.

Jeg er enig i, at det var en fordel, at vi fik placeret ansvaret hos amterne. Det var en fordel på den måde, at man i hvert fald regionalt fik koordineret indsatsen for behandling af narkomaner; men til gengæld har vi set, at grænsen bare er flyttet fra kommunen til amtet, og det er, som om der er opsat meget, meget høje mure mellem amterne. Man taler næsten ikke sammen. Hvis man har fået en god idé, eller hvis man har en succeshistorie med en behandlingsmetode, der virkelig virker, er det, som om den ikke bliver formidlet videre til andre amter, men at man holder det mere eller mindre for sig selv. Det er kedeligt, det skal vi have rettet op på, og her mener jeg klart, at både Folketinget og regeringen har et ansvar at løfte.

Det er på høje tid, at vi får samlet den viden, der findes på området, og får den koordineret og formidlet ud til alle instanser i samfundet. Både amterne, den offentlige behandlingsindsats og den private behandlingsindsats skal oplyses om resultaterne af de forsøg og projekter, der har været: Har de virket, eller har de ikke virket? Der er jo ingen grund til, at man skal gøre de samme forsøg fjorten gange, én gang i hvert af amterne, så derfor er det en vigtig opgave at få løst.

Socialministeren var inde på, hvordan vi skal behandle narkomanerne. Jeg tror, jeg vil sige, som ministeren også sagde afslutningsvis i det afsnit af sit svar, at det, der vel egentlig er aller-mest behov for, er forståelsen af, at narkomaner er vidt forskellige, og at der derfor også ofte er behov for forskellige former for behandling, for at vi kan nå slutmålet, nemlig at narkomanerne bliver afvænnet.

Jeg tror, vi alle sammen har en mening om, hvilken behandlingstype der virker bedst, og jeg tror, vi alle sammen har vores favoritmodel.

Men sagen er vel, at der er mange favoritmodeller, og at der er mange modeller, der virker, men at der sandelig også er mange modeller, som ikke virker, så det output, der kommer, er alt, alt for dårligt. Men vi mangler et samlet overblik, og derfor har alle Folketingets partier stillet sig bag et forslag til vedtagelse, som jeg hermed vil læse op:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at der gennem de senere år er taget en lang række initiativer på stofmisbrugsområdet, men erkender, at det samlede overblik mangler. Der er fortsat enighed om behovet for centrale igangsættende initiativer for at styrke forebyggelse af misbrug og for at reducere skaderne af misbruget.

- Folketinget opfordrer regeringen til,
- at sikre, at Narkofølgegruppen opsamler og viderebringer erfaringer om, hvilke behandlingsmetoder/social indsats der er, og hvilke der virker bedst,
  - at der forud for den kommende finanslov indsamles oplysninger om den personale-mæssige og økonomiske udvikling på området inden for de sidste 3 år, herunder en opgørelse over den tid, der går til behandling, og tiden til andre formål,
  - at sikre og forstærke dialogen med amter og kommuner om betydningen af deres ansvar for at løse behandlingsopgaverne og for at udvikle det forebyggende arbejde,
  - at tilvejebringe et overblik over, hvilke offentligt finansierede behandlingsforsøg/projekter amter/kommuner og private organisationer har arbejdet med inden for de sidste 3 år, herunder hvilke gode og dårlige erfaringer forsøgene/projekterne har ført til,
  - at bede den under Narkotikarådet siddende arbejdsgruppe om unges brug og misbrug af stoffer om at tage problemstillingen om unge misbrugere med i sine overvejelser og om at udrede den viden, der er om netop de yngste misbrugere, hvad der lokker dem, og hvad de mangler af behandlingstilbud.

(Forslag til vedtagelse nr. V 76).

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.